

פרי צדיק פרשת שלח

אחער אלגא דחיי. ואחר זה החקינו חכמים קידוש על היין ואין קידוש אלא במקום סעודה כמו"ס וקראת לשבת עונג במקום קריאת קידוש שם תהא עונג כמו"ס (רש"ם ותוס' פסחים ק"א.) והיינו שמלך האדם הוא פיקר היראה כמו שגא' מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וכל השמולות האדם הוא רק ביראת שמים. והסדר סור מרע ואח"כ ועשה טוב. ולכן חיבף בכניסת שבת כשמקבלין שבת זוכה כל אחד מישראל ליראה וסלקין ריחין שהוא היראה כמו שאמרנו. ואח"כ ע"י הסעודות שהם ברזא דענג ר"ת עדן נהר גן כמ"ס (זח"א כ"ז א') או זוכין ישראל להכתרים דעדן היינו כ"ע (כמו"ס בתי"ז תי' כ"ה עדן וכו' דאיהי כתר עלאה) והוא צחי עתיקא ואז ישראל מתטרין בנכמתין מרתין. וזה שא' בזה"ק דאלגא

תפארת שלמה שבת קודש עמי נט
אמר ר' ענן זימנין סגיאיין הוה קאימנא קמי'
דשמואל ונחית מאיגרא לארעא והדר מקדש
קסבר אין קידוש אלא במקום סעודה (פסחים קא).
י"ל בדרך רמז דלשמואל הי' לו בליל שבת
התפשטות הגשמיות בשעת התפלה וקא סליק
בשעת התפלה לאיגרא היינו לעולמות העליונים
ואח"כ בשעת קידוש נחית מאגרא לארעא והדר
מקדש לעם הבאים אליו לשמוע הקידוש. ומה
שבאים הצדיקים מעולם העליון לעוה"ז הוא
משום דאין קידוש אלא במקום סעודה דכתי'
(ויקרא כב, לב) ונקדשתי בתוך בניי ולא בתוך
המלאכים אף שהם עומדים ומספרים תמיד כבודו
אל וקדושתו. משום שלמעלה אין יצה"ר כמבואר
בכל הספרים. וז"פ אין קידוש אלא במקום סעודה
היינו אצל בני אדם שהם אוכלים לשם קדושת
שבת. ועבודה זו יותר גבוה מעבודת המלאכים